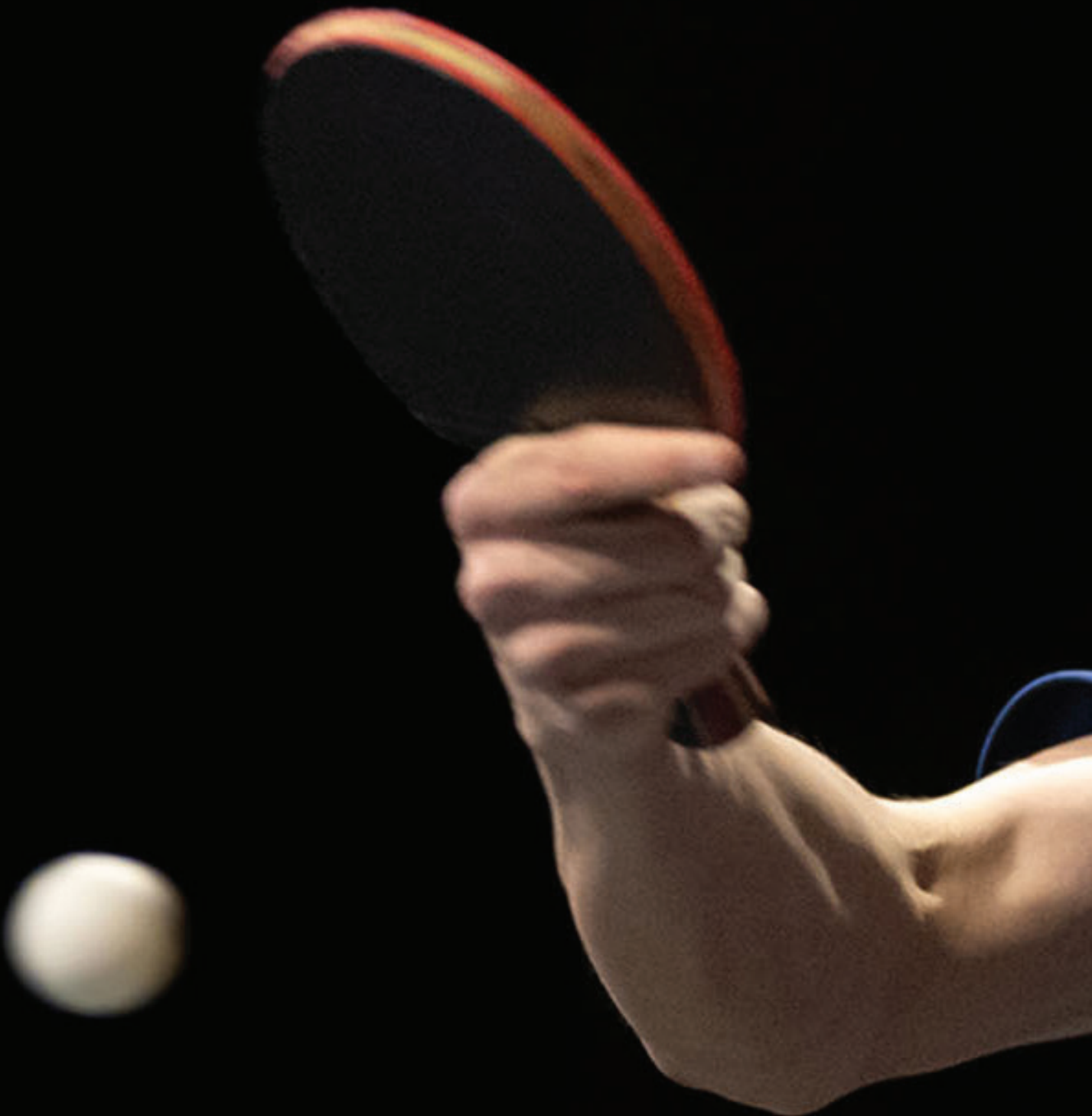

DINCARE
STOLT SPONSOR AV
BORDTENNIS ARTIKLER

Verdenslegenden og inspiratoren Alizy "Alex" Ehrlich

Av Egil Hauge, februar 2026

Verdenslegenden og inspiratoren Alizy "Alex" Ehrlich

Av Egil Hauge, februar 2026

De fleste i Norge har ikke hørt om den høye, muskuløse og karismatiske Alex (1914-1992) som med sine kunnskaper og enorme energi misjonerte bordtennisporten rundt om i verden. Han ble født i Polen (jødisk), og oppnådde å komme til tre single finaler i VM (3 x sølv) mellom 1935 og 1939. I tillegg vant han flere titler i mesterskap rundt om.

Helsprø ballveksling, er det mulig?

Under VM i Praha i 1936 spilte Alex blant andre mot rumeneren Paneth Farkas. Den første ballen tok det 2 timer og 12 minutter før ble avgjort. Etter 70 minutter skiftet Alex hånd og fortsatte med venstregrep. Etter hvert låste armen til Paneth seg. Begge spillere var kjent som defensive, Pareth var en defensiv blokker. Ballvekslingen inneholdt over 12.000 slag.

Kom tilfeldigvis levende ut fra ondskapen i Auschwitz

Alex fikk også oppleve skrekken med et forferdlig opphold i konsentrasjonsleiren Auschwitz under 2.verdenskrig. Han var på vei inn i gasskammeret, da en fangevokter gjenkjente han som en bordtennisstjerne han hadde sett «live» tidligere. Dermed unnslopp Alex heldigvis døden.

Oppsving for svensk bordtennis

På 1950 tallet coachet Alex svenskene etter først å ha ankommet Malmø. Han lærte våre bordtennisinteresserte naboer både teknikk og hard trening. Christer Johansson har påpekt at Alex i sin periode i Sverige var en viktig brikke i framgangen til svensk bordtennis. Christer forteller også at Alizy var ekspert på svikhopp, og når han hadde Alizy som trener drømte om svikhopp på nettene. At Alex også besøkte Norge og Bergen er nok ukjent for de fleste av oss bordtennisfrelste som er under 70 år (se neste avsnitt). Alex åpnet og utviklet også et bordtennissenter på den franske riveria senere i livet.

«Trampoline» effekt i startepoken for norsk bordtennis i Bergen

Mange har sikkert lurt på hvorfor Bergen dominerte i starten for norsk bordtennis og i en lengre periode etter 2.verdenskrig. En av hovedgrunnene var bordtennismisjonæren Alex. Han reiste rundt på skolene i Bergen, og hadde med seg bord. Her kunne ivrige barn og ungdom låne racketer samt bli sett, stimulert og oppmuntret til denne flotte sporten. Alex hadde oppvisninger, og lot barna/ungdommen prøve seg. I Heroshallen på Asylplassen sto fem bordtennisbord tett i tett. Og dette var et «mekka» for barn og ungdom, som fikk faste organiserte treninger på høyt nivå. Treninger var det gjennom hele ukene, også i helgene – og det ble som regel lange kvelder. Det var alltid fullt av folk på treningene. Alex var et geni, var pedagogisk og som hadde en voldsom energi og kapasitet. Han lærte fra seg alt om bordtennis og fysisk trening i de to periodene han var i Bergen (1954). Tilbakemeldingene fra Alex til spillerne etter hvert slag var enten bra, bra, feil, perfekt eller prima. Bordtennismisjonæren var også opptatt av variert spill og for eksempel at korteste veien (rett fram/straka vegen) som oftest ga resutater. Tore Bergersen, Knut Håvåg, Odd Nilsen, Alf Andersen, Steinar Bruvik med flere lærte nok alt det grunnleggende for å bli god bordtennisspillere av inspirasjonskilden Alex. Kåre Hernes var før det en ypperlig teknisk bordtennis spiller. Kåre hadde nok lært og plukket opp mye bordtennis kompetanse på sine reiser i Frankrike og utlandet ellers. Som følge av bordtennismisjonæren Alex fikk kanskje bergenserne et forsprang på Oslo, Drammen og Sarpsborg? - der også bordtennis var kommet i gang med ivrige og spennende miljøer og profiler. Alex var på den tiden også innom på en kort visitt i Drammen.

”Petter Smart”, bordtennisroboten ble oppfunnet

Alex var allsidig, og var også den som oppfant bordtennisroboten i samarbeid med Stiga. Han fikk også sin egen bordtennisracket Ehrlich som Stiga produserte.

Kreften

Alex døde av kreft på et sykehus i Paris 7. desember 1992. Anbefaler leserne sterkt å google Alizy «Alex» Ehrlich for å få et enda bedre inntrykk av en person som virkelig var med på å utvikle idretten vår gjennom flere tiår. Han var en friskus og en hedersmann.

Marty Supreme

For øvrig dukker bordtennisguroen Alizy ”Alex” Ehrlich selvfølgelig opp i mange historier rundt om i verden, blant annet i den populære storfilmen ”Marty Supreme”. Her er Marty/Martin Reisman spilt av Timothee Chalomet, hovedpersonen. Marty er bordtennis frelst og amerikansk jøde.

Komedien/dramaet handler om det tøffe livet til Marty, der bordtennis er en rød tråd. Her får publikum også se en snutt fra en spennig bordtenniskamp mellom Marty og den noe eldre Bela Kletzki som i virkeligheten er Alizy/”Alex”. Filmen hadde premiere i Norge ultimo 2025.

Referanser:

Sportsbladet, Sverige publisert 2/9-2022

Wikipedia

Christer Johansson, svensk stjerne trener i bordtennis

Steinar Bruvik, norsk bordtennis legende

DINCARE
STOLT SPONSOR AV
BORDTENNIS ARTIKLER

BORDTENNISHISTORIE OG «LIVET» I BERGEN PÅ 1950/1960 TALLET

Av Egil Hauge, februar 2026

J.T.T.A.A.

BORDTENNISHISTORIE OG «LIVET» I BERGEN PÅ 1950/1960 TALLET

Av Egil Hauge, februar 2026

Først en tur innom Drammen Bordtennisklubb 75 år

Under 75 års jubileet til Drammen Bordtennisklubb traff undertegnede bordtennis legendene Tore Sehl og John Erik Nilsen, se linken til artikkelen i bordtennis.no under:

<https://bordtennis.no/nyheter/2023/drammen-bordtennisklubb-75-ar/>

Tore Sehl og Steinar Bruvik mimrer om bordtennisen i gamle dager

Møtet mellom Tore og skribenten i 2023 medførte at bergenseren Steinar Bruvik som bor i Oslo og skribenten tok toget til Bergen i november 2025. Artikkelforfatteren og østlendingen var dermed tilbake i Bergen, der det har vært spilt mye god bordtennis gjennom tidende. 12. november 2025 møtte vi Tore Sehl som avtalt på Grand hotell Terminus til en solid prat og mimring om bordtennishistorien.

«Dinosaurusene» og bordtennislegendene til venstre Steinar Bruvik og Tore Sehl
Foto: Egil Hauge, november 2025

Bordtennishistorie fra 1950 og 1960 tallet

Tore var journalist i Bergens Arbeiderblad (BA) og Bergens Tidende i mer enn 42 år før han pensjonerte seg. Da vi møtte Tore hadde han skrevet en 20 siders artikkel med mange bilder som har overskriften «Glimt – minner fra et bordtennisliv». Steinar har i tillegg fortalt historier som skildrer aktiviteter og «kjellersporter» i Bergen i gamle dager. Blant annet om supermannen Alizy «Alex» Ehrlich som misjonerte Sverige i bordtennis, og som i sin tid også fikk gitt fra seg nyttig bordtennis kunnskap og treningsmetoder til ivrige Bergensungdommer. Bladet Norsk Bordtennis med artikler, portrettintervjuer, resultater etc. blir nå digitalisert og arkivert i Norges Bordtennisforbund sitt digitale arkiv, slik at nysgjerrige kan få med seg mye viktig historie om sporten vår gjennom tidende.

Ovennevnte polsk/jødiske «Alex» og japaneren Ichiro Ogimura skal i tillegg æres som særdeles gode læremestere for norsk bordtennis. Dette fremkommer i artiklene.

Ammunisjonsbåten som eksploderte rett ved Festningen i Bergen

Den nederlandske båten «Voorbode» som var ankret opp ved (Tyske)bryggen «blåste til himmels» 20. april 1944 (fødselsdagen til Hitler). Skipet var lastet med 120 tonn eksplosiver, og deler i forskjellige størrelser «landet» inne i Bergen denne dagen. Huset til familien Bruvik i Kroken 13 C ved Mariakirken ble fullstendig smadret. Ankeret havnet på Sandviksfjellet, og roret i Lars Hilles gate. Utover store materielle skader i området omkom 158 personer og nærmere 5.000 personer ble skadet, de fleste av glassplinter. Mor Hjørdis Bruvik måtte på sykehus, og barna Laila og Steinar måtte bo andre steder i en periode. Far Arnold Bruvik var på jobb, og slapp unna. Laila bodde derfor en tid hos en prestefamilie i Ulvik. Steinar ble plassert hos en barnløs familie på Hagavik/Os, der mannen i huset var snekker. Deretter ble søskenparet og mor godt mottatt i Sunnfjord, og bodde der i over et år. Etterhvert kunne Steinar, Laila og mor flytte tilbake til far og til nytt bosted i Kong Oscars gate (i utkanten av Marken). Steinar er bordtennisspilleren fra Bergen som senere ble norgesmester og kongepokalvinner i både 1965 og 1966. Han spilte også flere kamper for det norske landslaget, og fikk med seg NM-titler i double, mix og lag.

Bordtennis i Bergen etter andre verdenskrig

Det var få muligheter for fysiske aktiviteter for barn og ungdom etter andre verdenskrig i disse fattigslige tider. I Bergen var det normalt ikke kaldt nok til å gå på ski, stå på slalåm, gå på skøyter eller ake. De unge måtte jo ha steder å være. Derfor var kjellersporter som bordtennis (Komet, Fjellkameraterne, Heros og Stend), boksing (Bergen Sparta), bowling og vektløfting gode lavterskeltilbud. Disse aktivitetene skapte også viktige møtesteder, gode fellesskap og folkehelse. Om somrene var selvfølgelig fotball i skuddet for mang en bergenser. Og viktigheten av fotball og Brann kom man ikke utenom den gang heller. Etter åpning av svømmehall (Sentralbadet) i 1960, ble bergenserne også dyktige i svømming. Det forteller at forholdene må ligge tilrette. Med andre ord blomstret idretten opp når freden kom og mange ble gode i disse idrettsgrenene, da det ikke var mye annet å finne på. Og arbeiderklassefamiliene hadde generelt lite sosialøkonomiske ressurser. Bordtennis var veldig populært, og de som ble bitt av basillen, fikk ikke spilt nok. Et firkløver fra Bergen området som den gang bemerket seg i norsk damebordtennis var Birgit Tvedt og Rigmor Sørensen (med pikenavnet Knudsen) fra Sportsklubben Heros samt Wenche Skarstein (med pikenavnet Amundsen) fra IL Sandviken og Berit Ommedal fra Espeland Bordtennisklubb. De tre førstnevnte trente mye i Heroshallen. De tok blant annet godt for seg av edle medaljer i norgesmesterskap. I en lengre periode var Bergen et tyngdepunkt for norsk bordtennis, les gjerne artikkelen «Glimt – minner fra et bordtennisliv» av Tore Sehl..

Full rulle med fotball

Det var ingen fotballbaner med gress foruten Brann Stadion og Stemmemyren utenfor Sandviken. Derfor syklet mange unge hele 30 kilometer til Ulven ved Hagavik (ikke så langt fra Os) for å trene fotball på gress i sammen. Ellers trente «guttene» på populære Møhlenpris/Møllaren grusbane. Det var heller ingen selvfølge for barn fra arbeiderklassen å ha fotballer. De ivrigste samlet derfor inn penger for å få kjøpt en rød fotball til en tier i en liten sportsforretning i Øvregaten. Fotballene som ble kjøpt inn ble brukt mye, såpass at rødfargen etter hvert falmet.

Asylplass 2

Det store fasjonable signalbygget godkjent av kong Fredrik V på Asylplass 2 fikk navnet Seminarium Fredericianum fra åpningen 15.juni 1752. Bygningen huset først latinskole, og inneholdt også studenthybler. I andre etasje var det blant annet værelser til inspektøren, auditorium og bibliotek. Senere har Bergen Realskole (1806 - 1850) hatt tilhold i det vakre fredede bygget, og deretter tilbud som i hovedsak museum, barneasyl og barnehager. For mer og nærmere godt innblikk og historie anbefales boka: "Steder i Bergen, en bok om Asylplassen 2" av forfatter Bente Borgen, ISBN nummer 978-82-692646-1-6.

Heroshallen på Asylplassen, «et mekka» for bordtennissporten

Faren til Asbjørn Nessøy var vaktmester på Asylplass 2 inkludert Heroshallen fra 1953. Han bodde i andre etasje med kona Kristine og seks barn som ble født mellom 1936 og 1954. Her var det kun fem meter mellom deres inngangsdør og døra inn til Heroshallen. Dette betød jo «et himmelrike» og bordtennis trening for Asbjørn og hans kamerater. To av de andre søsknene Svein og Bjørg (senere gift Røe) spilte også mye bordtennis i denne tiden. I hallen sto det fem bordtennisbord permanent. En turnering telte opp til 600 deltagere som hadde møtt opp, og de sto i kø ute og i gangene inne for å spille i lokalet. Dette var en annonsert konkurranse for bedrifter og aktive. Spillerne ble rangert og fikk derav handicap i tellingen. Det viser jo den enorme interessen og aktiviteten rundt bordtennis i vest på den tiden.

Ivrige ungdommer i Heroshallen til alle døgnets tider

På nattestid spratt ballene på bordtennisbord mellom hvert slag i mange timer. Steinar Bruvik opplyser stolt at blant andre Alf Andersen alias Dafsén (god defensivspiller) og han trente mye der på nettene.

Da klatret de opp veggen opp til 3.etasje, og gikk inn gjennom et vindu som sto på gløtt (se bilde)

Bordtennisaktiviteten var høy i disse lokalitetene fra 1953 til sent på 1970-tallet. De siste årene ble den kalt Fjellhallen. Da var det spillere fra Fjellkameraterne med Odd Nilsen, Gunnar Greve, Kjell Otto Eide og Yngve Wiesner i spissen som trente der. Flere av «guttene» bodde kun et «steinkast» fra hallen og Asylplassen.

Foto: Egil Hauge, november 2025
Illustrasjon: Glenn Sætre

Markens Folkebad (1906-1960) – hvorfor ble folkebadene etablert?

Markens Folkebad var et annet flott bygg sentralt i Bergen. Fram til tidlig på 1960-tallet var det svært få som hadde dusjfasiliteter hjemme, og det var gjennomgående dårlige hygieneforhold for folk. De som var heldige, fikk dusje på skolen en gang i uka, f.eks. på Nygård skole sto elevene på rekke, inntil en kum, styrtet vann, såpet hverandre inn og fikk en kort dusj. Normale familier fra arbeiderklassen var nødt til å benytte folkebadene. Det var ikke dusj muligheter for bordtennis spillerne som brukte Heroshallen. I ettertid forteller historien at et par kamerater av Asbjørn Nessøy fikk lov til å dusje i etasjen under vaktmesterleiligheten på Asylplass 2. Da det ble snipp, snapp og snute for Markens Folkebad ble det omgjort til «Miljøhus» og huser i dag en bra restaurant.

”Markens Folkebad” som nå huser restaurant Amateur
Foto: Egil Hauge, november 2025

Referanser

Steinar Bruvik

Tore Sehl

Bjørg Røe

Wikipedia

«Steder i Bergen, en bok om Asylplassen 2» av Bente Borgen